

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2. Alia etiam complectitur vnitio Religiosa

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

manendum perpetuò in diuino obsequio, remotis perseverantiæ obstaculis, causa est, cur cum magna suavitate obtineatur vltima victoria, & corona. Id quod est in Religione valdè facile: Nam in ea profitentur Religiosi magis attentè ac sollicitè quinque illa, quæ hi gradus vnitionis efficiunt: subiectionem scilicet proprii iudicij, abnegationem propriæ voluntatis; & familiaritatem cum Deo per orationem; & frequentiam magis quietam ac piam sacre Communionis; & renunciationem rerum omnium, & inordinatorum ad eas affectuum: ex quibus dissensiones omnes oriuntur. Cum igitur vocatio religiosa eò dirigatur, vt hæc vnio procuretur in omni sua excellentia; non est parcendum labori quo ea obtineatur: sed semper ob oculos habendum, quod Apostolus dixit: *in Super omnia charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: & pax Christi exulet in cordibus vestris, in qua & vocati estis in vno corpore.* Attendite, inquit, quod vestra vocatio sit, vt sitis vnum corpus mysticum, cuius partes sunt inter se summa cum pace & concordia vnitæ, sicut sunt partes ipsius corporis naturalis. Quam obrem super omnia contendite, vt in charitate excellatis: quæ vinculum est perfectissimum, quo virtutes omnes inter se ipsas colligantur; & easo cum ipso spiritu, & spiritus cum Deo, & voluntates omnium inter se mutuo colligantur & sic partes corporis mystici Ecclesiæ & Religionis sunt sibi magna cum læticia coniunctæ. Memento Religiose ait S. Bernardus: quod veneris ad Religionem, vt esses negotiator, & preciosas margaritas, virtutes scilicet, & bona spiritualia quæ teres nec contentus esto, si inferiora bona inuenieris; sed si maiora quæ & excellentiora perquire. Nil autem pretiosius inuenies vnitate, non igitur parcas omnibus cæteris propter eam obtinendam: sed ieiunijs, vigilijs, & orationibus audacter præfer vnitatem. Volo autem vt in ea quoque sic maneat: non quasi vnus ex omnibus, sed quasi cum omnibus vnus. Latum expande sinum, & ex omni genere piarum affectionum claude intra viscera tua, vt omnibus omnia fias; & congaudere paratus & compati: gaudere cum gaudentibus, & flere cum flentibus: vt amorem & vnionem cum omnibus habeas.

§. 2. *Alia etiam complectitur Vnitio Religiosa.*

EX D I C T I S licet aliqua magis particularia deducere, quæ Religiosorum coniunctio siue vnitio complectitur; & conferant vt illa conseruetur inter subditos & Prælatos antiquos & novos; & vnuersum inter maiores, minores, & æquales, cum vera & solida Charitate. Cuius spiritus, vt ait Sapiens, *unicus est, & multiplex*: sed eius multiplicitas dirigitur ad vnitatem; ad quam in singulis Religionibus efficit tres admirandos spiritus. Spiritum scilicet filij humilis, obedientis, suisq; maioribus planè subiecti; spiritum Patris zelantis, ac solliciti de bono minorum; & spiritum veri

fratris

in Colo. 3:15

Ser. 26 par. 11

a Sap. 7:22.

fratris affabilis, & iucūdi cū suis æqualibus. Et hac ratione charitas coniunctos illos retinet, vnūquemq; cū omnibus, & omnes cū vnoquoq; tanquā patres, filios fratres in Christo: cuius gratia & cognatio spiritualis non est minus efficax ad vnienda corda, quam ipsa natura & cognatio carnalis.

PRÆTEREA Charitas omnibus Religiosis communicat spiritum quendam valde zelosum rerum communium, in quibus omnes meritò debent esse concordēs. ligat enim eos funiculo triplici, qui valdè fortiter illos constringit. Nam ligat illos obseruantia vnius eiusdemque Professionis, & Regula: & illi colla sua demittunt, vt idem iugum sumant. Et quemadmodum iugum bouēs vnit qui illud portant: ita lex & Regula corda vnit, eam obseruantiam, quia omnes opponunt humeros ad eadem onera portanda. iuxta illud cuiusdam Prophetæ dicentis: *b seruient ei humero vno*, ita vt nec discordent, nec alter ab altero se separet. Etiam illos facit conformes, vt accurrant ad omnia opera ipsius Communitatis Religiosæ, non quærentes priuilegia, aut exemptiones pro libitu suo: & ita conseruatur omnium coniunctio, & vnio. Nam vt alius Prophetæ dixit: *c nunquid ambulabunt duo pariter nisi conuenierit eis?* hoc est, non poterunt multi simul esse, qui non sint concordēs. Ac denique illos inducit, & facit esse contentos loco, officio, & occupatione quæ cuius euenerant in communem omnium vsum; magis attendendo ad commune bonum quam ad propriam vtilitatem. Nam vt S. Augustinus dixit, charitas de qua dicitur, quod non quærat quæ sua sunt, præfert communia priuatis; & non contra propria communibus. Et quando omnes Religiosi in his tribus conueniunt, sunt perfectè inter seiplos vniti, ob integrā conformitatem in eodem modo vitæ. Quam vnitionem declarauit Spiritus factus tribus similitudinibus valdè iucundis in libro Canticum, loquens de partibus sponsæ suæ Ecclesiæ, quæ sunt maximè vnitæ, quales sunt Religiosi. Primum eas confert cum *d crine colli*, siue lintheo quodam capillari, quod tanquam collare circumdat collum eius. In quo, si bene attendamus, duplex est vnio: altera naturalis omnium capillorum, qui in eodem capite sunt radicati: quam tamen seruant etiam cum sunt sparsi: ac propterea altera additur coniunctio artificialis: qua coniunguntur, & colligantur aliqua vitta sericâ, aut alij cum alijs contextuntur, & infertis gemmis aliquibus, & pretiosis lapidibus, efficitur pulchrum quoddam collare, cuius olim erat vltus Propter primam vnionem iusti sæculares conferuntur cum crinibus, quatenus vniti sunt capiti suo, qui est CHRISTVS; & hac vnitione seruata, parguntur in varios status, & officia, voluntatemque obtinendi multa bona temporalia: & ita ait Ecclesiæ: *e capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascendentur de monte Galaad*. greges caprarum sunt iusti, qui pascuntur in monte Galaad, doctrina scilicet CHRISTI DOMINI nostri. quamuis

c Soph. 3. 9.

c Amos 3. 3.

In Re. c. 17.

d Cant. 4. 9.

Vide Mart. Dei. Rio.

b Cant. 4. 1.

instar caprarum non semper sunt ita coniuncti, vt non se ab inuicem separent, & ad varia studia animum adijciant. At Religiosi comparantur cum lintheo capillari: nam supra coniunctionem & vnitionem, quam habent cum capite suo Christo Domino, aliam addunt specialem, magisq; arctam. cum et gratia vocationis Religiosæ ligant sese vitta Professionis ac Regulæ: quod vinculum est perfectionis, sicut ipsa charitas; & sese alij cum alijs texunt per auxilium: quod in suis exercitijs mutuo sibi impendunt. Et ex omnibus conficitur collare quoddam, quod Ecclesiæ collum admirabili Obedientiâ, & subiectione, gemmisque variarum virtutum exornat. Ita vt cælestis eius sponsus dicat: *vulnerasti cor meum, soror mea sponsa; vulnerasti cor meum in crimine collisui*, siue lintheo capillari, quo circumdatur collum tuum. Summe enim placet mihi vnio, quam video in tuis Religiosis; & pulchritudo que ex ea tibi accedit. Etiam dicit eidem Ecclesiæ: *vulnerasti cor meum in vno oculo eorum suorum*: quam enim æqualitatem & conformitatem natura dedit oculis; dedit etiam Diuina gratia Religiosis, qui sunt perfecti. Vterque enim eundem occupat situm, & locum in alto, habentque idem operculum & clausuram similem, magnaque conformitate munus suum exercet, easdem res aspiciunt, & idem de illis sentiunt ac iudicant: simul aperiuntur & clauduntur; vigilant, aut dormiunt; eleuantur aut demittuntur; & ad idem latus simul se vertant. vt nulla inter eos sit dissensio. Quid igitur aliud est Religio: nisi vnio multorum oculorum valde sibi conformium in habitu & professione; adeoque inter se concordium, vt statim atque signum datur, aut pulsatur campanula, omnes surgant aut incumbant; eant ad chorum, ad triclinium, ad sua officia? Quæ quamuis distincta sint & varia: ad vnum tamen omnes finem tendunt, accurrunt enim omnes simul, quisque cum eo, quod ad ipsum spectat, vt illud obtineat: ita vt inter eos non sit iudiciorum diuersitas, quæ turbet cordium vnitionem, & pacem conscientiarum. Et quemadmodum quæcunque festuca etiam minima in altero oculorum existens tantam adfert inquietudinem, vt donec extrahatur, nulla sit requies: ita quæcunque adhit in vno Religioso turbatio, ita omnes torquet; vt non quiescant, donec illud offendiculum remoueant.

3. AN PLIVS hoc explicat tertia Spiritus sancti comparatio, qua dicit: *Dentes tui sicut greges tonsurum ouium*. Per dentes intelligens (vt ait S. Bernardus) ordinem Religiosorum, propter magnam similitudinem, quam in rebus Religionis suæ cum eis habet. Quemadmodum enim duo sunt ordines dentium, alter in parte inferiori, qui mouentur ad cibum masticandum & trandum; alter in superiori parte, qui quiescunt; & in vtroque est magna dentium varietas; alij enim sunt maiores, alij minores, aut æquales; & quisque proprium locum occupat valde firmiter, & cum tanta inter se vnione, vt

nihil

f. Cant. 4.9.

2.

3.

Serm. 63. ex paruis.

nihil pati possint inter vnum & alterum, donec extrahatur: Ita in ipsa Religione ex Diuino Consilio sunt varij ordines personarum, quæ aut gubernant, aut exequuntur: & quisque suam stationem occupat, tenetque cum magna animi quiete & firmitate, ita vt non sit inter illos discordia. Et quælibet occasio alicuius offendiculi, aut dissensionis summam eis adfert inquietudinem ac dolorem; nec quiescunt donec illam remoueant. Ac propterea non comparauit dentes sponsæ gregibus caprarum redeuntibus ex pascuis, non nihil sparsarum; sed gregibus tonsarum ouium ascendensium de Lanoacro: quæ valde se coniungunt, & quasi alix alijs cohærent, vt mutuo se foueant, vt superius dicebamus. & omnes, inquit, ascendunt gemellis fœtibus, & sterili non est inter eas. Vnusquisq; enim Religiosus, si sit qualis esse debet, contendit, vt in duobus actibus amoris, Dei & proximi, excellat: qui sunt quasi vterini fratres, & semper simul incedunt. Exercent se etiam in actibus aliarum virtutum, quæ animam & corpus perficiunt; & in operibus, quæ sunt de præcepto, & de consilio; ac denique in bene agendo semper coram Deo & hominibus. Et cum hac fecunditate suam conseruant vnionem: sicut cum adest sterilitas, facile illa læditur, ac sensim perit. Charitas enim non vult esse otiosa, & si perfecta sit, non patitur horum gemellorum & fructuum diuisionem, quando vterque pertinet ad perfectionem statûs, vt iam videbimus.

Trac. 3. c. 11. § 12.

CAPVT XI.

PERFECTA CHARITAS OPPONIT SE DISSENSIONIBUS, & inordinatis amicitijs, quas falsa & imperfecta fouet.

VAMVIS VERVM SIT, OMNES IUSTOS obtinere posse & conseruare perfectam vnionem, quam Saluator noster pro illis petijt: negari tamen non potest, quin sint in sæculo multæ occasiones eam discindendi; & in Religione multo plures ad eam conseruandam. Cuius rei mirabilis præcessit figura in solenni illo sacrificio, quod Abraham obtulit Deo Domino nostro: ex eius mandato accipiens tria animalia a vaccam scilicet, capram, & arietem, & duas aues, turturem & columbam. Et animalia ipsa diuisit per medium, & vtrasque partes contra se altrius posuit, vnâ scilicet ad vnum latus, alteram ad alterum; aues autem non diuisit. Cumq; descenderent volucres alix rapaces, vt corui & vultures super cadauera, abigebat eas Abraham. Est autem verisimile illas accurrisse: vt cadaue-

Gen. 15. 10

Kkkk 3 ribus